

GLUNT-AKADEMIN

Carin Ax

ALLSÅNG MED GLUNTAR

KulturNatten Uppsala
Musicum – September

www.gluntarna.se

Magistern och Glunten. (Teckning av E. Forsström).

III UPPSALA ÄR BÄST

Magistern:

Svara mig, Glunten, på ära och tro,
utan avseende på små fataliteter,
sådana, vet du ju, bygga och bo,
varthelst du kommer, inom alla fakulteter.
Är inte Uppsala märkvärdigt bra,
bättre än alla andra städer här i Norden?
Jag vågar till och med påstå — jaha!
bättre än någon annan fläck på hela jorden?

Glunten:

Du talar som en häst, Uppsala är bäst,
bäst utav allt, som finns på denna sidan solen;
och maken till den sta'n, finns ej, ta' mig fan,
letar du också från ekvatorn och till polen.

Bägge:

Nej! Ingenstäds i vida världen finns en vrå,
där man hela dygnet om kan leva så
utan risk och bara immerbadd gå på
just som turkar och få heta folk ändå.
Och finns det, så är det på en annan planet,
vars namn ej självaste Bredman vet.

2

Magistern:

Ja, du har ovedersägligen rätt
och, såsom du, så tycker jag och många flera,
men det finns andra, som inte så lätt
vårt kära Uppsalas förträfflighet sentera.
Somliga skryta med sitt Göteborg,
andra i Stockholm fram och åter vilja rädda,
sommiga tänka på Karlstad med sorg,
andra på päron och på äpplen ner i Gränna.

Glunten:

Ja, ser du, kära bror,
regeln är för stor,
att den ej skulle någon jämkning kunna tåla;
men, är det solens skuld
att dess klara guld
aldrig beundras av en mullvad i dess håla?

Bägge:

Nej! Ingenstäds i vida världen finns en vrå,
där man hela dygnet om kan leva så
utan risk och bara immerbadd gå på
just som turkar och få heta folk ändå.
Och finns det, så är det på en annan planet,
vars namn ej självaste Bredman vet.

UPPSALA IS TOPS!

Magister:

Answer me, Glunten, and answer me true —
Taking no heed of any minor variations
Such as may happen (we know that they do)
Inside all Faculties and Colleges and Nations -
Say, isn't Uppsala a marvellous spot?
Miles above any other spot there is in Sweden?
I'd be prepared to risk betting — why not? —
Better than any other place this side of Eden.

Glunten:

Yes, pull out all the stops, Uppsala is tops!
Best bit of work was ever done by the Creator,
Compared with all the rest it's bloody well the best,
Nothing to touch it from the Pole to the Equator.

Both:

No! Nowhere else in the wide world you'll find a spot
Where a student so enjoys a happy lot;
There's no risk that anybody cares a jot
Though a gent be drunk as any Hottentot.
If there is such a place it must be somewhere in space
Which no one yet has been able to trace!

2

Magister:

All your remarks are extremely well placed;
Of my opinions you're already in possession;
Still upon some (of inferior taste)
Uppsala's excellences don't make much impression.
Some of their Gothenburg venture to boast,
Others in Stockholm spend their time and eke their tenners,
Some have been known to make Karlstad their toast,
Som think no fruit can be as excellent as Gränna's.

Glunten:

My boy, there is no rule
Of whatever school
So strict as never to admit of variation;
And who expects the mole
Burrowing in his hole,
Ever to give the sun unstinted admiration?

Both:

No! Nowhere else in the wide world you'll find a spot
Where a student so enjoys a happy lot;
There's no risk that anybody cares a jot
Though a gent be drunk as any Hottentot.
If there is such a place it must be somewhere in space
Which no one yet has been able to trace!

1

Magistern:

Herre min Gud, vad den månen lyser,
se, vilken glans utöver land och stad!

Glunten:

Himlen är klar och var stjärna myser
vänligt emot oss ner och vinkar glad.

Bägge:

Där flamar Sirius, där Orion,
där plaskar Svanen i eternas bad.
Herre min Gud, vad den månen lyser,
se, vilken glans utöver land och stad!

2

Magistern:

Högt opp i Slottet varenda ruta
blixtrar, som vore den en ädelsten.

Glunten:

Tänk dig vid tornet en prins med luta,
fladdrande lockar och charmanta ben!

Bägge:

Och i ett fönster Cecilia Wasa,
bländande skön uti månens sken.
Högt opp i Slottet varenda ruta,
blixtrar, som vore den en ädelsten.

9

Magistern:

Hög och förklarad i månens strimma
Kyrkan sig reser över träd och hus.

Glunten:

Märk vid dess fot vilken nattlig dimma
och vid dess spetsar vilket härligt ljus!

Bägge:

Gloria Deo in excelsis! Nog är det klen
här i jordens grus.
Hög och förklarad i månens strimma
Kyrkan sig reser över träd och hus.

11

Magistern:

Var finns en punkt uti Sveriges rike,
där man om natten har så lycklig lott?

Glunten:

Hellre jag sover i "Stadens dike"
än uppå bolstrarna i kungens slott.

Bägge:

Nu ska' vi knacka oss in hos Lamby;
porter så här dags – är det ej gott?
Var finns en punkt uti Sveriges rike,
där man om natten har så lycklig lott?

Eine Mondscheinnacht auf dem Schlossberg in Uppsala

Introd: "Magistern" und "Glunten" betrachten den Mond,
Der Glanz über Land und Stadt ausbreitet.
Die Sterne: den flammende Sirius, Orion, den Schwan...

Droben im Schlosse in jedes Fenster,
Blitz und funkelt wie ein Edelstein.
Denk' dir am Turm einen Prinz mit dem Laute,
mit fliegenden Locken, charmantem Bein.
Und im Fenster Cecilia Wasa
Blendend schön im Mondenschein.
Droben im Schlosse in jedes Fenster,
Blitz und funkelt wie ein Edelstein.

Hoch und verklärt in Mondenschimmer
Erhebt sich der Dom über Baum und Haus.
Sieh' am Fuss zogt der Nebel immer
Und an en Spitzen welch' Licht bricht aus.
Gloria Deo in Excelsis!
Ja, es ist schlecht im Erdengraus,
Hoch und verklärt in Mondenschimmer
Erhebt sich der Dom über Baum und Haus.

Viel gibt's noch zu sehen
Wenn wir auf die andre Seite des Schlosses geh'n.
Aber das ist jetzt einerlei
Wir sind müde – denn die Uhr schlägt zwei.
Aber glaubt deswegen nicht, ihr bleichen Sterne,
Dass wir nach Hause geh'n, das tun wir nicht gerne!
Viel gibt's noch zu sehen
Wenn wir auf die andre Seite des Schlosses geh'n.

Gibt's einen Ort in Schwedens Reich
Der diesem nächtlichen Glück käm gleich?
Lieber schlaf ich im Strassengraben
Als Polster im Königsschloss zu haben.
Nun woll'n wir schnell zu Lambys gehn,
Porter grad jetzt – ist das nicht schön?
Gibt's einen Ort in Schwedens Reich
Der diesem nächtlichen Glück käm gleich?

vi En solnedgång i Eklundshofsskogen

1

Magistern

Vad det är skönt ändå
här i naturens sköte!
Långt ifrån Fyris' å,
långt från dess gator grå!

Glunten

Under en himmel blå,
blå som en ängels öga,
vårliga skyar gå,
vita som lamm och små.

Bägge

Högt över gräs och strå
furornas korum susar,
och vid dess fötter stå
sippor och höra på.
Ack, om du hjärta har,
flyende sol, dröj kvar!
Ty utan dig är allt
ödsligt och mörkt och kallt.

4

Magistern

Gud, vad är det jag ser
där nere i stilla dalen?
Säkert en syn sig ter,
säkert ett under sker!

Glunten

Tystna, du trast, jag ber,
är det ej hon, som talar?
Strålande sol, gå ner!
Är det ej hon, som ler?

Bägge

Jo, det är hon! Vem mer
finns väl, som så mig tjusar?
Hon, som en blick åt er,
lyckliga blommor, ger!
Ack, om du hjärta har,
flyende sol, dröj kvar!
Ty utan dig är allt
ödsligt och mörkt och kallt.

viii Huruledes månen intresserar sig för Glunten och Magistern

1

Glunten

Nu tror jag det kan vara tid
att tänka på refrängen
och efter dagens strid och frid
bege sig hem i sängen . . .

Magistern

Och drömma någon ljuvlig dröm
om gull och gröna skogar,
ett eget bo, en hälfst så öm
och här och där små krogar.

Bägge

Rectissime!
Strictissime!
Skål, frater amantissime!
Ett eget bo, etc.

4

Glunten

Se där, hur månen sniken står
och glor bakom gardinen!
Vad vill han, bror? Jag ej förstår
den fadda pantomimen.

Magistern

Han leds att, ex officio full,
ej få en ärlig droppe.
Det måtte vara fan till tull
på sådana där oppe!

Bägge

Rectissime!
Strictissime!
Skål, frater amantissime!
Det måtte vara fan etc.

6

Glunten

Ack, nu förstår jag vad han vill:
han lyser mitt på låset
och tål ej att vi sitta still
och längre smörja kråset.

Magistern

Nå, morgens då! Från sus och dus
jag stilla hemåt vankar.
Vad äro alla jordens ljus
mot en av himlens dankar?

Bägge

Rectissime!
Strictissime!
Skål, frater amantissime!
Vad äro alla jordens ljus
mot en av himlens dankar?

ix Nattmarschen i S:t Eriks gränd

G: Framåt marsch!

M: Gå på!

G: Höger om!

M: Rätt så!

G: Hu, så beckande mörkt i natt!

M: Gör detsamma.

G: Ja men!

M: Men var ä' vi?

G: I gränd.

M: Vete fan vad jag fått för en hatt.

G: Vem är det?

M: Va' sa?

G: Svara strax!

M: Wer da?

G: Varför står herr'n och lurar så sent?

M: Nå, så tokigt!

G: Hur så?

M: Det är pumpen!

G: Hå, hå!

M: Ber om ursäkt . . . var ej illa men't.

Bägge

Arm i arm framåt!

Kors så vinglig stråt!

Jag var dum, som åt . . .

borde supit på't.

Det var hin till Eriksgata, mörk och smutsig,
kall och våt.

Jämna steg, takt tu!

Så, nu går det ju?

Akta knuten nu!

Håll du truten du!

Aj! Ohoj! Pladask i smutsen ligger nu

båd' jag och du.

Magistern

Ja, så går det till slut med all världslig fröjd
hur man ock balanserar, så bär det kull.

Bägge

Och till rännstens djup från salongens höjd är
ett tuppsteg, min bror, se'n man väl är full.

Glunten

Det är märkvärdigt dock vad man faller lätt
och hur svårt det se'n har sig att komma opp!

Bägge

Ja, den tyngdlagen fjäskar på alla sätt,
för att rätt chikanera vår arma kropp.

Glunten

Hör du brandvaktens rop, som på Dombron
står?

Magistern

Nå, den hjälpen den kom som från skyn!

Bägge (ropa)

Du skall få dig en sup som till stortån går,
om du halar oss opp utur dyn.

(De få hjälp av brandvakten)

Glunten

Hedersvän, tag ett tag .. noch ein mal .. se så
där!

Magistern

Din belöning blir stor om ock sen.

Bägge

Du är lycklig ändå, ty du vet vart det bär;
du har stadgade, sansade ben.

xiv Gluntens vigilans

1

Glunten

Nu har jag sprungit mig trött och fördärvad
ur hus och i hus kring helaste sta'n;
inte en skilling ändå är förvärvad
och redan lider det långt fram på da'n.
Nyss tror jag, slog hon tre.
Fem skall likviden ske.
Råd mig nu du, som är gammal och van!

Magistern

Säg mig först och främst din summas valör,
borgenärns namn och slikt,
som denna saken rör!

Glunten

Femtio riksdaler skall jag likvidera
hökar Liljegren, och skulle jag mankera,
gör han säkert allt att mig få chikanera,
och så får jag aldrig låna något mera.
Det är säkert det!

Magistern

Lycklig den, som inga värre björnar äger
och vars skuld så litet väger
på kreditens falska våg!

Bägge

Femtio riksdaler etc. – Lycklig den etc.

Glunten

Rätt fatalt det här –
Gud vet vart det bär!

Magistern

Ja, du är då född på en lycklig dag!

Glunten

Jo, jag tackar jag.

2

Glunten

Prata ej strunt, utan hjälp mig till rätta.
Skulden – låt vara, att liten den är –
den skall betalas likväl; och för detta
är det som råd utav dig jag begär.
Var nu misskundelig . . .
sitt inte så och tig!
Får jag till slut kanske nej även här?

Magistern

Svär att du lydigt följer min instruktion,
så garanterar jag dig för din transaktion.

Glunten

Ja, jag svär en ed, för dyr att recitera,
att ett enda ögonblick ej hesitera,
utan flink och färdig genast exekvera
vad du finner nödigt här att proponera.
Det är säkert det!

Magistern

Gå då hem, tag på dig dina svarta kläder,
stövlarna av blankskinnssläder
och din vackra vita väst.

Bägge

Ja, jag svär etc. – Gå då hem, etc.

Glunten

Nå, än sedan då?
Säg, vart skall jag gå?

Magistern

Jo, just till din moster, min heders bror.

Glunten

Jag var dum, som svor.

xv På "Flustret", en söndagseftermiddag under rötmånaden

1

Glunten

Det är fasligt tomt i staden,
torg och gator öde stå;
Ingen syns på promenaden,
ingen hit åt Flustret gå.

Magistern

Sodavatten, mamsell.
Socker och saft! – Var så snäll!

Bägge

Det är fasligt tomt i staden,
torg och gator öde stå.

4

Glunten

Ingen lärka gitter sjunga,
ingen mört vid stranden slå;
bien sömniga och tunga,
gömma sig bland gräs och strå.

Magistern

Ska' vi ta oss en lur
vi, liksom de. . . eller hur?

Bägge

Ingen lärka etc.

6

Glunten

Ensam på en sten vid fallet
"Filmen" med sitt metspö står,
stirrar tåligt ned i svallet,
river i sitt gula hår.

Magistern

Och på bron står det två
brackor i hatt och se på. . .

Bägge

Ensam på en sten etc.

8

Glunten

Kom så gå vi bort till Sumpen,
friska opp oss med ett bad!
Kanske dagen, här så trumpen,
där kan bli en smula glad.

Magistern

Nå, adjö då, mamsell!
Jag likviderar i kväll.

Bägge

Kom så gå vi bort till Sumpen,
friska opp oss med ett bad.

xvi Vid brasan på Magisterns kammare efter en stor middagsbjudning

1

Bägge

Hulda skymning, sänk dig neder
över våra trötta sinnen,
kom och gjut i våra leder
vilans balsam –
O kom!

Magistern

Det är ljuvt att vila
efter dagens strider,
låta tanken ila
hän mot bättre tider!

Glunten

Du, som binder fria anden
då ur hjärtats djup han talar,
usla kallprat, drag för fänden,
bort till dina granna salar!

Bägge

Ja, jordens kungar sku' abdikera
och ministrarna resignera,
om de kunde, som vi, jouera
av sig själva – och litet mera.

4

Bägge

Men vår brasa är förbrunnen
och de fallna bränder spå oss
att vår levnadstråd blir spunnen
ljus och gyllne
men kort.

Magistern

Ja, det gör detsamma.
Varm i alla leder
vill jag spraka, flamma,
tills jag brunnit neder.

Glunten

I, som frysen som i graven
vid er flärds fyrverkerier,
ack, sen till blott att I haven
litet på er – mycket i er!

Bägge

Ja, jordens kungar sku' abdikera
och ministrarna resignera,
om de kunde, som vi, jouera
av sig själva – och litet mera.

XVII

Magisterns flamma

XVII Magisterns flamma

1

Magistern

Ack, i Arkadien även jag har varit,
varit där länge, varit där förgäves;
dock, när jag minns den gyllne tid som farit,
ännu mitt bröst av längtans suckar häves.
Tindrande stjärna,
strålande tärna,
varför, varför fick jag ej bli kvar?
Bröt jag kanske emot gudars lagar?
Ack, mot mänskors bröt jag ej!

Bägge

Varför, varför fick jag (du) ej bli kvar?

2

Magistern

Om blott ett hopp att henne se jag närde,
strax i mitt fönster satt jag hela dagen;
kom hon då ej – vad plåga mig förtärde!
Kom hon – o Gud, hur blev jag ej betagen!
Herrar, betjänter,
stadsbor, studenter,
alla ville bums jag ta i famn,
och förtjust, utom mig utav sällhet,
glömde jag för henne allt.

Bägge

Varför, varför fick jag (du) ej bli kvar?

3

Magistern

Och när se'n allt var tyst i Odinsstaden
och endast månen vakade vid ljuset,
minnes du då, hur ofta serenaden
ljöd invid hörnet av det vita huset?
Tills att därinne –
ljuvliga minne,
följ mig, följ mig genom livet hän! –
hon, förrådd av böljande gardinen,
lyssnande i nattens frid.

Bägge

Varför, varför fick jag (du) ej bli kvar?

XXI Gluntens misstag

1

Glunten

Minns du i föl just denna dagen?
Gud sig förbarme, den var slem!

Magistern

Åja, jag minns hur du betagen
råkade på . . . nog vet du vem!

Glunten

Vad man ibland ändå . .

Magistern

kan rusa på!

Bägge

Fy fan!
Visst va' vi lite mosi'a
av nektar och ambrosia.
Och ej så lite till ändå,
då vi kunde göra så.

2

Glunten

En slags konsert var arrangerad
A la Musard en söndagskväll;

Magistern

parken kring Flustret eklärerad
gjorde var piga till mamsell.

Glunten

Punsch gjorde ock sitt till

Magistern

Om man så vill.

Bägge

Fy fan!
Visst va' vi lite mosi'a
av nektar och ambrosia.
Och ej så lite till ändå,
då vi kunde göra så.

xxiv Efter Kameral-examen

1

Glunten

Så ja, min hedersbror, nu är man såverad,
examinerad och – vad tycks? – approberad,
post tot discrimina inlupen i hamnen . . .
Ja, Gud ske tack och lov, kom tag mig i famnen!

Bägge

Post tot discrimina inlupen i hamnen . . .
Ja, Gud ske tack och lov, kom tag mig i famnen!

2

Glunten

Minns du anklagelsen? Den var ej så galen.
Du tog humör och jag – jag tog kameralen.
Kors vad jag tycker vi sku' kvickt avancera,
om blott vi grälade ibland lite mera!

Bägge

Kors vad jag tycker vi sku' kvickt avancera,
om blott vi grälade ibland lite mera!

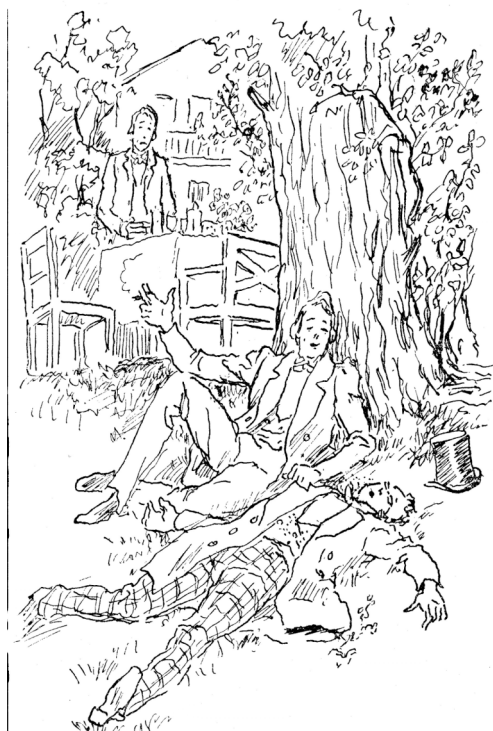
6

Glunten

Ack du, din gamle skälm, som står där så tyster,
tror du jag vet ej jag, vad just nu dig lyster?
Marsch då till Eklundshof!
Och där ska' vi rumla
och, som två fölungar, i gräset oss tumla.

Bägge

Marsch då till Eklundshof!
Och där ska' vi rumla
och, som två fölungar, i gräset oss tumla.

xxv Examenssexa på Eklundshof

Magistern: Kalle!

Glunten: Janne!

M: Kypare!

G: Hör opp du!

M: Herr Schy ...

G: Petter!

M: Här är han!

G: Ptro' stopp du!

M: Buga dig djupt, din sjutusan!

Glunten har ta't kameraln.

G: (till kyparen)

Vi ska' sexa, men varken därinne i salen.
ej heller i smårummen eller på svalen,
och inte på vindskammarn, ej på balkongen,
men just här i trädgår'n, i gräsgröna gången.

M: Petter!

G: Sprang han?

M: Hejda dig!

G: Stå still du!

M: Böckling ...

G: blommor ...

M: rättika ...

G: och sill du!

M: Nej, ge nu riktiga order, annars så bär det på tok.

G: Du skall duka, men prydligt, min käraste
Petter,
med blommor på bordet och brutna servetter
och rättika, böckling och renstek med mera
och en butelj öl och en dito madera.

G+M: Sätta vi oss här?

Eller kanske där?

Ja, där i trädens skugga slå vi oss i ro.

(de lägger sig i gräset)

G+M:

Här är gudagott att vara,
o, vad livet dock är skönt!
Hör vad fröjd från fåglars skara,
se, vad gräset lyser grönt!
Humlan surrar, fjäriln prålar,
lärkan slår i skyn sin drill,
och ur nektarfyllda skålar
dricka oss små blommor till.

(kyparen kommer med sexan)

G: Där ha vi Petter!

M: Ståtligt kalas!

Rena servetter ...

G: slipade glas ...

(de sätter sig till bords)

M: Nå ja, denna sexan tycks ju vara utan vank
smöret färskt och sötmjölksosten ...

G: smakar bra, men luktar illa.

M: A tvi fan, så dåligt brännvin, det var bara lank!

Kasta flaskan ned i gräset!

G: Ja, men akta pulsatilla!

Alkohol och sippor passa ej ihop.

M: Nej men! Rättikan är god.
 G: Jaså!
 M: Se här en skiva!
 G: Nej jag tackar.
 Den jag åt för åtta da'r sen' ...
 M: Känns den kanske än?
 Nå, så åt kotletter!
 G: Kors, jag äter så att svetten lackar.
 Ser du på balkongen?
 M: Nej!
 G: Se dit, där Lotta står!
 G+M: Kors, så pittoreska vyer
 ifrån denna lilla grotta!
 G: Ser du?
 M: Ja!
 G: Stå still!
 M: Se nu du!
 G: Slå i öl – gutår!
 M: Aj, nu går hon.
 G: Det var skada.
 G+M: (ropande efter henne)
 Skål för dina strumpor, Lotta!
 M: Blev hon ond?
 G: Nej, gu' bevars!
 M: Hur smakar din kotlett?
 Min är torr ...
 G: Precis som min ...
 M: Och flottig sen – slå i madera!
 G: Tacka vill jag böckling!
 M: Poh! Nu börjar jag bli mätt.
 Se här kommer kyparn ...
 G: Nå, vad nu då!
 M: Få vi ändå mera?
 G+M: (då de få se ett fat med bakelser)
 Bakelser – fy hundra!
 G: (till kyparen) Är du tokig eller ...
 M: Gå!
 G+M: Gå så långt som pepparn växer!
 G: Sådant kan du ge novischer.
 Skaffa hit cigarrer!
 M: Fort!
 G+M: De bästa du kan få ...
 M: Cuba, numro ...
 G: Skål, magister! Skål i botten!
 M: Morgens Fischer!
 Skål (de klingar och dricker) ... jaha!
 Inte var det här madera.
 G: Tvi! Vad är det för en mölja?
 M: Ja, det vet Gud ...
 G: och kyparn ...
 M: Det går lika bra!
 Låt din fantasi blott lägga druvans eld
 i Fyris bölja. Skål!
 G: Jag tror vi brodda med en halva?
 M: Nå så kör!
 Skål för äkta juvenaler!
 G: Skål för dem av gamla stammen!
 Drick i botten!
 M: Å ja!
 G: Så ja; det är som sig bör.
 M: Tack nu, Glunten!
 G: Tack!
 M: (reser sig från stolen)

Quod felix faustumque ...
 G: (avbryter) Amen, amen!
 M: (rörd, håller tal) Måtte du med tiden ...
 G: (generad, avbryter ständigt) Tyst!
 M: få njuta ...
 G: Tig!
 M: Tig själv!
 all den sällhet ...
 G: Tralalala!
 M: som din varma ...
 G: Tralalala!
 M: vänskapsfulla själ förtjänar.
 G: Var så god och repetera!
 M: Och om lyckan dig förlänar ...
 G: Jaså – blir det ändå mera?
 M: sina allra bästa håvor, glöm dock icke din
 Magister!
 G+M: Skål, min hedersbror!
 (de kastar sig ned i gräset. Glunten somnar)

Magistern:

O, hur stilla solen sjunker ned vid Rickombergas
 lunder!
 Kom och lägg dig här i gräset!
 Tyst, jag hör det gro.
 Du är trött av dagens strider.
 Här är bäddat, tag en blunder!
 Se, kring sängen små blåklockor ringa dig i ro.
 En gång, efter större strider,
 får du vila här inunder.
 Men, då ringa andra klockor,
 Glunten, vill du tro?
 Ah, han sover. Lätt förgätna
 äro livets bästa stunder,
 när vår ande vinkas dit, där ljusa drömmar bo.

(Magistern börjar även bli tung. Allt är tyst en
 stund)

M: (halvsovande) Det var strunt till examen han
 tog till slut.
 G: (som vaknat under tiden) Å hut!

xxvii Slottsklockan

Bägge

Hör, hör slottsklockans toner i stilla kväll!
 Ack, som änglar de sväva från rymden ned;
 mana till bön och på darrande vingars par
 föra bävande den upp till Allfaders tron.

Glunten

O, när hör jag väl åter er skära klang?
 Kanske aldrig? Mig tycks, att I ljuden så.

Bägge

Ack, men för alltid från er en förklarad ton
 lever djupt i min själ, varhelst min kosa bär.